

Przegląd	Choroba Huntingtona (HD) jest rzadkim schorzeniem neurodegeneracyjnym dziedzicznym w sposób autosomalny dominujący z 50% prawdopodobieństwem. Dotyka w równym stopniu mężczyzn i kobiety. Objawy obejmują zmiany motoryczne, poznawcze i behawioralne, które zwykle pojawiają się w średnim wieku dorosłym. Młodzieńcza postać HD (początek przed 21 rokiem życia) postępuje szybciej i nieubłaganie.				
FAZY	1 - Przedobjawowa postać HD	2 - Pierwsze objawy	3 - Diagnoza	4 - Leczenie	5 - Monitorowanie
Klinika	Przedobjawowa postać HD charakteryzuje się niespecyficznymi objawami klinicznymi - np. subtelnymi zmianami poznawczymi lub behawioralnymi. HD występuje rodzinnie i większość osób cierpiących na HD doświadcza rozwoju choroby u bliskich krewnych.	Konwersja z przedobjawowej do objawowej postaci HD następuje stopniowo, a wczesne objawy mogą być tłumaczone jako oznaki innych zaburzeń. To dodatkowo utrudnia diagnozę. Początek HD jest zazwyczaj definiowany jako oczywiste nieprawidłowości ruchowe. Częściej jednak objawy pozamotoryczne pojawiają się wcześniej. W HD są trzy rodzaje objawów: 1) ruchowe - np. płasawica, problemy z mówieniem i połykaniem lub dystonia 2) poznawcze: np. deficyty funkcji wykonawczych, uwagi, przypominania lub regulacji emocji. 3) behawioralne: np. depresja, lęk, apatia, drażliwość, agresja lub zaburzenia snu.	Diagnoza opiera się na badaniu neurologicznym i testach genetycznych. Testy genetyczne są dostępne od 1993 roku. Ujawnienie statusu genetycznego jest złożone i może mieć wpływ zarówno na pacjentów, jak i ich rodziny. Pozytywny wynik testu HD może wpłynąć na przyszłe pokolenia i przyspieszyć podejmowanie ważnych decyzji życiowych, takich jak planowanie rodziny. Predykcyjne testy genetyczne nie są zalecane dla bezobjawowych dzieci i młodzieży w wieku poniżej 18 lat. Niezbędne jest odpowiednie poradnictwo genetyczne.	Obecnie nie ma dostępnych skutecznych terapii modyfikujących przebieg choroby. Objawy powinny być identyfikowane i leczone w zależności od ich funkcjonalnego znaczenia. Kilka istniejących leków zostało wykorzystanych w celu leczenia objawów ruchowych i behawioralnych HD. Terapie uzupełniające odgrywają kluczową rolę w kontroli objawów HD.	Głównym celem jest utrzymanie funkcji i autonomii tak długo, jak to możliwe. Aktywność fizyczna, samopoczucie psychiczne i odżywianie są kluczowymi obszarami, które należy monitorować i zarządzać w celu poprawy jakości życia (QoL). Pacjenci w późnym stadium HD będą wymagać opieki i pomocy w pełnym wymiarze godzin.
Wyzwania	Osoby zagrożone HD i osoby z przedobjawową postacią HD obawiają się wystąpienia choroby. Tłumienie i próba ignorowania objawów to powszechne strategie radzenia sobie. Pracownicy ochrony zdrowia często nie zdają sobie sprawy z subtelnych zmian, które mogą wpływać na samopoczucie i codzienne funkcjonowanie.	Nie ma dwóch takich samych pacjentów z HD, a ponieważ zmiany są stopniowe, ustalenie początku choroby może zająć lata. Ponieważ HD jest rzadką chorobą, pracownicy ochrony zdrowia często mają trudności z jej zdiagnozowaniem i pomijają istotne pytania dotyczące wywiadu rodzinnego.	Złożoność objawów HD prowadzi do częstych błędnych diagnoz. Często współpraca między jednostkami genetycznymi, praktyką kliniczną i ośrodkami badawczymi jest zbyt mała, aby zapewnić pacjentom płynne przejście od diagnozy do dalszego leczenia. Pacjenci i członkowie ich rodzin powinni być świadomi istnienia związków z HD. HD jest chorobą rodzinną i krewni często nie są świadomi lub nie doceniają ryzyka dziedziczenia.	Pracownikom ochrony zdrowia często brakuje holistycznego zrozumienia złożoności choroby. Z powodu stresu emocjonalnego oraz zmian poznawczych i behawioralnych pacjenci często lekceważą lub negują objawy i nie uznają potrzeby leczenia i wsparcia. Powoduje to ogromny stres dla rodziny. Plan leczenia wymaga regularnych zmian w zależności od fluktuacji i progresji objawów. W leczeniu płasawicy preferowana jest monoterapia, ponieważ terapia skojarzona zwiększa ryzyko wystąpienia działań niepożądanych i może komplikować leczenie objawów pozamotorycznych. Leczenie uzupełniające jest często konieczne w postaci leków przeciwdepresyjnych lub w celu leczenia innych zaburzeń, takich jak zaburzenia snu lub zmiany zachowania, co również prowadzi do zwiększonego ryzyka wystąpienia działań niepożądanych.	HD postępuje nieustannie, więc pacjenci i rodziny starają się dostosować do rosnących wyzwań i niekorzystnych wyników. Rodziny i pracownicy ochrony zdrowia zmagają się z utrzymaniem aktywności i motywacji pacjentów, jednocześnie radząc sobie ze stopniową utratą funkcjonalności.
Cele	Edukacja pracowników ochrony zdrowia na temat specyfiki HD przed jej wystąpieniem, tak aby mogli zapewnić wsparcie	Pracownicy ochrony zdrowia poszukują odpowiedniej wiedzy, w celu postawienia diagnozy HD we właściwym czasie dla każdego pacjenta i jego rodziny. Edukacja rodzin na temat triady objawów HD oraz sposobów radzenia sobie z nimi i	Normalizacja dokładnej i szybkiej diagnozy HD. Zapewnienie właściwego procesu obserwacji i sieci wsparcia dla pacjentów i ich rodzin. Dzieci i młodzież z	Powołanie wielodyscyplinarnych zespołów, w skład których wchodzi neurolog, genetyk, psycholog, neuropsycholog, pielęgniarka, psychiatra, fizjoterapeuta, logopeda, pracownik socjalny, terapeuta zajęciowy i dietetyk.	Nawiązanie relacji opartych na zaufaniu w celu ułatwienia ciągłego dialogu między pacjentami, rodzinami i pracownikami ochrony zdrowia. Zwiększenie regularnego

	dostosowane do potrzeb i na czas. Nawiązanie dobrych relacji między pacjentem a pracownikiem ochrony zdrowia przed wystąpieniem choroby.	skutecznego poszukiwania pomocy w trakcie trwania choroby.	młodzieńczą postacią HD powinny mieć Indywidualny Plan Edukacji. Osoby z HD powinny mieć dostęp do wzajemnego wsparcia ze strony stowarzyszenia HD.	Zapewnienie odpowiedniej terapii dla każdego stadium HD. Oferta odpowiedniego wsparcia, szkoleń i zasobów dla członków rodziny i opiekunów.	dostępu rodzin do poradnictwa i wsparcia ze strony multidyscyplinarnego zespołu. Edukacja pracowników ochrony zdrowia pracujących na oddziałach klinicznych i w domach opieki w zakresie specyficznych potrzeb pacjentów z HD w późnym stadium.
--	--	--	---	---	---

Należy pamiętać, że określone terminy (np. usługi opieki domowej, lekarz ogólny, fizjoterapia) nie obejmują tych samych usług we wszystkich krajach UE i mogą się różnić w zależności od kraju. Grupy wsparcia pacjentów często mogą zapewnić wsparcie i zasoby dla pacjentów i ich rodzin.

Zastrzeżenie

ERN-RND wyraźnie zrzeka się wszelkich gwarancji przydatności handlowej lub przydatności do określonego użytku lub celu. ERN-RND nie ponosi żadnej odpowiedzialności za jakiegokolwiek obrażenia lub szkody na osobach lub mieniu wynikające z lub związane z jakimkolwiek wykorzystaniem tych informacji lub za jakiegokolwiek błędy lub pominięcia.